אַלװעלטלעכע דעקלאַראַציע פֿון מענטשנרעכט

1948, דעצעמבער, 10 דעצעמבער, 19 דעצעמבער, פֿאַרזאַמלונג פֿון די פֿאַראײניקטע פֿעלקער, 10 דעצעמבער, 194

הקדמה

באַשטײט פֿון אַנערקענען דעם תּוכיקן כּבּוד און די גלײַכע און ניט־איבערטראָגלעכע רעכט פֿון אָלע מיטגלידער פֿון דער מענטשישער משפּחה

געװען באַרבאַרישע אַקטן װאָס האָבן אָנגעװאָרפֿן אַ גרױל אױף אַלע מענטשן, און היות װי די העכסטע האָפֿנונג פֿון די אומות העולם איז אַז זאָל אָנקומען װען מענטשן זאָלן געניסן פֿון פֿרײַהײט, אי פֿון רעדן אי פֿון גלײבן, און קײנער זאָל ניט לײַדן פֿון קײן מורא אָדער נױט

היות װי געזעץ און יושר מוזן פֿאָרטײדיקן מענטשנרעכט, טאָמער מען װעט זיך אין נױט נעמען רעבעלירן קעגן טיראַניע און באָדריקונג,

ריות װי דערמוטיקן די אַנטװיקלונג פֿון פֿרײַנטלעכע באַציונגען צװישן לענדער איז אָן עיקר,

ער האָבן אין זײער טשאַרטער אונטערגעשטריכט זײער גלױבן אין גרונטלעכע מענטשנרעכט, אין דעם כּבּוד און װערט פֿון יעדן מענטש, און י גלײַכע רעכט פֿון מענער און פֿרױען, און היות װי זײ האָבן באַשלאָסן דערמוטיקן געזעלשאָפֿטלעכע פּראָגרעס און בעסערע לעבנס־שטײגערס

צואַרבעטן מיט די פֿאַראײניקטע פֿעלקער און װײַטער צו דערמוטיקן אַלװעלטלעכע דרך־ארץ און אָפּהיטן מענטשנרעכט און גרונטלעכע פֿרײַהײט:

היות װי אַלע דאַרפֿן פֿאַרשטײן די־אָ רעכט און פֿרײַהײטן כּדי דער נדר זאָל מקוים װערן,

אָט דערפֿאַר

פראַקלאַמירט די אַלגעמײנע פֿאַרזאַמלונג

אַר אַלע אומות און אַלע פֿעלקער, כּדי יעדער מענטש און יעדער אינסטאַנץ זאָל האָבן אַלעמאָל אין זינען די־אָ דעקלאַראַציע, און װעט זיך די פֿרײַהײטן, און אַז זײ זאָלן אָננעמען מיטלען, סײַ נאַציאָנאָלע סײַ אינטערנאַציאָנאַלע, צו פֿאַרזיכערן דאָס אַלװעלטלעכע אָנערקענען און אָפּהיטן, סײַ צװישן די פֿעלקער פֿון מיטגליד־לענדער, סײַ צװישן די מענטשן װאָס אונטער זײער השפּעה.

אַרטיקל 1

און גלײַך אין כּבֿוד און רעכט. יעדער װערט באַשאָנקן מיט פֿאַרשטאַנד און געװיסן; יעדער זאָל זיך פֿירן מיט אַ צװײטן אין אַ געמיט פֿון ברודערשאַפֿט.

אַרטיקל 2

ָלשון, פֿרִּיהײטן װאָס שטײען געשריבן אין אָט דער דעקלאַראַציע, ניט געקוקט אױף װאָסער־ניט־איז אונטערשײד, זאָל זײן פֿאָלק, הױטפֿאַרב, לשון, געדערן פּטאַטוס. רעליגיע, פּאָליטישע אָדער אַנדערע געדאַנקען, נאַציאָנאַליטעט, קולטור, פֿאַרמאָג, געבורט, אָדער װאָסער־ניט־איז אַנדערן סטאַטוס.

נאַציאָנאַלער לאַגע פֿון דעם לאַנד װוּ ער װױנט, זאָל דאָס לאַנד זײַן אומאָפּהענגיק, אָפּהענגיק, אָדער אונטער װאָסער־ניט־איז באַגרענעצטער סוּװערעניטעט.

ארטיקל 3

יעדער האָט רעכט אױף לעבן, פֿרײַהײט, און פּערזענלעכער פֿאַרזיכערונג.

4 אַרטיקל

ָטאָר מען ניט האַלטן אין קנעכטשאַפֿט צי שקלאַפֿערײַ; דאָס שקלאַפֿערײַ און דער שקלאַפֿן־האַנדל זאָלן זײַן שטרענג פֿאַרבאָטן אין אַלע פֿאַרמען

5 ארטיקל

אָדער דעגראַדירנדיק, אַחזוריותדיק, אָדער דעגראַדירנדיק. אויף אַ שטראָף װאָס זאָל זײַן אוממענטשלעך, אַחזוריותדיק, אָדער דעגראַדירנדיק.

אַרטיקל 6

יעדער האָט אומעטום דאָס רעכט אױף דעם, מען זאָל אים אָנערקענען װי אַ מענטש לױטן געזעץ.

7 אַרטיקל

ן באַרעכטיקט אױף אַ גלײַכער שוץ קעגן װאָסער־ניט־איז דיסקרימינאַציע װאָס זאָל ברעכן די־אָ דעקלאַראַציע און קעגן דיסקרימינאַציע.

אַרטיקל 8

ן צוליב װאָסער־ניט־איז אַקטן װאָס האָבן אים אָפגעזאָגט די גרונטלעכע רעכט װאָס זײַנען אים באַװיליקט לױט דער קאָנסטיטוציע צי געזעץ

9 אַרטיקל

רייַן, אָדער פֿאַרשיקן פֿון זײַן לאַנד. אָרעסטירן, האָלטן אין געפֿענגעניש, אָדער פֿאַרשיקן פֿון זײַן לאַנד.

אַרטיקל **10**

שרדיקן, עפֿענטלעכן פֿאַרהער פֿון אַן אומאָפּהענגיקן, אומפּאַרטײיָשן געריכט בײם גערעכנט װערן זײַנע רעכט און פֿאַראַנטװאָרטלעכקײטן, און װען מען באַטראַכט װאָסער־ניט־איז קרימינעלע באַשולדיקונג װאָס װערט אים פֿאַרװאָרפֿן.

אַרטיקל 11

ן זײַן לכּף זכות ביז מען װעט אים געפֿינען שולדיק לױטן געזעץ אין אָן עפֿענטלעכן פּראָצעס אױף װעלכן ער האָט אָלע נײטיקע גאָראַנטיעס אױף זײַן פֿאַרטײדיקונג.

ען האָט ניט גערעכנט פֿאַר קײן נאַציאָנאָלן צי אינטערנאַציאָנאָלן איבערשפרײַז װען מ׳איז עס באָגאַנגען. מען טאָר אױך ניט אַרױפֿלײגן קײן גרעסערע שטראָף אײדער די, װאָס איז געװען גילטיק צו דער צײַט װען מע איז באַגאָנגען דעם איבערשפרײַז.

אַרטיקל 12

יט שטערן די פריװאַטקײט, די משפּחה, די הײם, אָדער די קאָרעספּאָנדענץ. קײנעמס כבּוד צי שם טאָר מען ניט אַטאַקירן. יעדער האָט אַ רעכט אױף דער שוץ פֿון געזעץ קעגן אַזעלכע שטערענישן אָדער אַטאַקעס.

אַרטיקל 13

יעדער מלוכה. רעכט אויף פֿרײַהײט פֿון באַװעגונג און װױנאָרט צװישן די גרענעצן פֿון יעדער מלוכה.

זען אײגן לאַנד, און זיך צוריקקערן אין זין אײגן לאַנד. אָריערעכנט זײַן אײגן לאַנד, און זיך צוריקקערן אין זין אײגן לאַנד.

אַרטיקל 14

יעדער האָט אַ רעכט אױף בעטן און זיך אױסניצן מיט אַזיל פֿון פֿאַרפֿאַלגונג אין אױסלאַנד.

ן לעגיטים אַרױס פֿון ניט־פּאָליטישע פֿאַרברעכנס, אָדער פֿון אָקטן װאָס זײַנען אַקעגן די צילן און פרינציפּן פֿון די פֿאַראײניקטע פֿעלקער

אַרטיקל 15

יעדער האַט אַ רעכט אױף אַ נאַציאַנאַליטעט.

מען טאָר ניט צונעמען בײַ קײנעם זײַן נאָציאָנאָליטעט אָדער אָפּזאָגן דאָס רעכט איבערצובײַטן זײַן נאָציאָנאַליטעט.

אַרטיקל **16**

נאַציאָנאַליטעט, אָדער רעליגיע, האָבן אַ רעכט אױף מאָן־און־װײַב לעבן און אױפֿהאָדעװען אַ משפּחה. זײ זײַנען באַרעכטיקט אױף גלײַכע רעכט בנוגע מאָן־און־װײַב־לעבן, בשעת זײ זײַנען מאָן און װײַב, און בײַם צעשײדן זיך פֿון דער זיװעגשאַפֿט.

בלױז מיט דער פֿרײַער און פֿולער הסכּמה פֿון πתן און כּלה קען מען אַרײַן אין זיװעגשאַפֿט.

יז דאָס נאָטירקלעכע און גרונטלעכע אײנס פֿון דער געזעלשאָפֿט און איז באָרעכטיקט אױף שוץ דורך דער געזעלשאַפֿט און דורך דער מלוכה

אַרטיקל 17

יעדער האָט אַ רעכט אױף פֿאַרמאָגן האָב־און־גוטס, אי אַלײנס אי אין שותפֿות מיט אַנדערע.

פֿון קײנעם טאר מען ניט ארביטראריש אוועקנעמען זײַן האב־און־גוטס.

ארטיקל 18

ון רעליגיע. דאָס רעכט נעמט אױך אַרײַן די פֿרײַהײט אױף איבערבײַטן רעליגיע און גלױבן און די פֿרײַהײט, אָדער אַלײן אָדער בשװתפֿות מיט אַנדערע, אָדער עפֿענטלעך אָדער ביחידות, אַרױסװײַזן די רעליגיע אָדער גלױבן דורך לערנען, פּראַקטיק, תּפֿילה, און אָפּריכטונגען.

ארטיקל 19

זיך אױסדריקן. דאָס רעכט נעמט אַרײַן פֿרײַהײט צו האָבן מײנונגען אָן שטערונגען און צו זוכן, באַקומען, און איבערגעבן אינפֿאָרמאַציע און געדאַנקען דורך װאָסער־ניט־איז מעדיום, ניט געקוקט אױף לאַנדגרענעצן.

ארטיקל 20

יעדער האט א רעכט אױף פֿרײַהײט פֿוו פֿרידלעכער פֿארזאמלונג אוו פֿאראײניקונג.

קײנעם טאָר מען ניט צװינגן צו װערן אַ מיטגליד פֿון װאָסער־ניט־איז פֿאַרבאַנד.

ארטיקל **21**

ענען רעפּרעזענטאַנטן. אין דער רעגירונג פֿון זײַן לאַנד, אָדער דירעקט אָדער דורך פֿרײַ אױסגעקליבענע רעפּרעזענטאַנטן.

יעדער האָט אַ רעכט אױף גלײַכן צוטריט צו די אײַנאָרדנונגען און אינסטאַנצן פֿון זײַן לאַנד.

רעגירונג. אָט דער װילן זאָל זײַן אױסגעדריקט דורך פּעריאָדישע און אמתדיקע װאַלן אין װעלכע עס זאָל זײַן אַן אוניװערסאָלע שטימרעכט, און װעלכע דאַרפֿן געהאָלטן װערן דורך געהײמישן שטימען אָדער גלײַכװערטיקע פּראָצעדורן פֿון פֿרײַער אָפּשטימונג.

אַרטיקל 22

ון איז באַרעכטיקט אוף מקיים זײַן, דורך נאָציאָנאַלער באַמיונג און אינטערנאַציאָנאַלער מיטאַרבעט, און לױט דער אָרגאַניזירונג און די אי עקאָנאָמישע, אי געזעלשאַפֿטלעכע, אי קולטורעלע, װאָס זײַנען נײטיק פֿאָר זײַן כּבֿוד װעגן און פֿאַר דער פֿרײַער אַנטװיקלונג פֿון זײַן, פּערזענלעכקײט.

אַרטיקל 23

ף אַרבעט־באָדינגונגען, און אױף שוץ קעגן אַרבעטלאָזיקײט איפֿן פֿרײַען אױסקלײַב פֿון באַשעפֿטיקונג, אױף יושרדיקע און גינציקע אַרבעט־באָדינגונגען, און אױף שוץ קעגן אַרבעטלאָזיקײט. יעדער, אן קײן שום דיסקרימינאציע, האט א רעכט אױף גלײַכן געצאלט פֿאַר גלײַכער ארבעט.

עצאָלט װאָס זאָל פֿאַרזיכערן אים און זײַן משפπה אַן עקזיסטענץ װאָס פּאַסט צום מענטשלעכן כּבֿוד, מיט אַ צוגאָב, אױב נײטיק, פֿון אַנדערע מיטלען פֿון געזעלשאָפֿטלעכער פֿאַרזיכערונג.

יעדער האָט אַ רעכט אױף פֿאָרמירן און װערן אַ מיטגליד פֿון פּראַפֿפֿאָרײנען כּדי צו פֿאַרטײדיקן זײַנע אינטערעסן.

ארטיקל **24**

ויף רו און אויף פֿרײַצײַט, אָרײַנגערעכנט דאָס רעכט אױף אַ געהעריקער באָגרענעצונג פֿון אַרבעטס־שעהען און פעריאָדישע באָצאָלטע װאָקאָציעס

אַרטיקל **25**

ס־שטײגער גענוגנדיק אױפֿן געזונט און װױלזײַן פֿון זיך און פֿון דער משפּחה, אײנשליסנדיק עסנװאָרג, קלײדער, באַהױזונג, מעדיצינישע זיכערקײט אין פֿאַל פֿון אַרבעטלאָזיקײט, קראַנקײט, פֿאַרקריפּלונג, אַלמנהשאַפֿט, טיפֿן עלטער, אָדער פֿעלן פֿון פרנסה אין אומשטאָנדן װאָס זײַנען אױסער זײַן קאָנטראָל.

רן אַפּהיט און הילף. אַלע קינדער, צי די מאָמע האָט חתונה געהאָט צי ניט, זאָלן געניסן פֿון דער זעלביקער געזעלשאָפֿטלעכער באָשיצונג

אַרטיקל **26**

עלעמענטאָרישע און פֿונדאָמענטאָלע סטאָדיעס. עלעמענטאָרע דערציונג זאָל זײַן אָבליגאָטאָריש. טעכנישע און פֿאַכמענערישע דערציונג זאָל ברײט צוגעשטעלט װערן, און העכערע בילדונג דאָרף זײַן צוטריטלעך צו אָלעמען לױטן אָקאָדעמישן װערט.

ר מענטשישער פערזענלעכקײט און די פֿאַרשטאָרקונג פֿון רעספּעקט צו מענטשנרעכט און גרונטלעכע פֿרײַהײטן. די דערציונג זאָל דערמוטיקן לע פֿעלקער, ראַסן־ און רעליגיעזע־ גרופעס, און זאָל אונטערשטיצן די אַקטיװיטעטן פֿון די פֿאָראײניקטע פֿעלקער אױף אױסצוהאָלטן שלום די עלטערן האָבן אַ רעכט אױף אױסקלײַבן אין פֿאָרױס װאָס פֿאַר אַ דערציונג זײערע קינדער זאָלן באַקומען.

אַרטיקל **27**

ן דעם קולטורעלן לעבן פֿון דער קהילה, הנאה האָבן פֿון קונץ, און האָבן אַ חלק אין װיסנשאַפֿטלעכע אַװאַנסירונגען און אירע בענעפֿיטן פֿון זײַנע מאָראַלישע און פֿינאַנציעלע אינטערעסן װאָס קומען אָרױס פֿון זײַן װיסנשאַפֿטלעכער, ליטעראָרישער, אָדער קינצלעכער פּראָדוקציע

אַרטיקל 28

ון אינטערנאַציאַנאָלער אַרדנונג מיט װעלכער די רעכט און פֿרִיהײטן פֿאָרצײכנט אין אָט דער דעקלאָראַציע זאָלן האָבן אַ פֿולשטענדיקן קיום.

ארטיקל 29

יעדער האָט חובֿות צו דער געזעלשאָפֿט װאָס נאָר אין איר קען זיך פֿרײַ און פֿולשטענדיק אַנטװיקלען זײַן פּערזענלעכקײט.

אוף װיפֿל די געזעץ זאָל באָשטימען כּדי די רעכט און פֿרײַהײטן פֿון אַנדערע מענטשן זאָלן אױך באַקומען פּאַסיקע רעספעקט און כּבּוד, און ערונגען פֿון מאָראַלישקײט, פֿון עפֿענטלעכער אָרדנונג, און פֿון אַלגעמײנעם װױלזײַן װאָס זײַנען גילטיק אין אַ דעמאָקראַטישער געזעלשאַפֿט

ום פֿאַל טאָר מען זיך ניט אױסניצן מיט די־אָ רעכט און פֿרײַהײטן אין קעגנשטעל צו די צילן און פרינציפּן פֿון די פֿאַראײניקטע פֿעלקער

ארטיקל 30

לוכה, גרופּע, צי מענטש האָט אַ רעכט אױף פֿאַרנעמען זיך מיט װאָסער־ניט־איז אַקטיװיטעט, אַדער אױספֿירן װאָסער־ניט־איז אַקט, װאָס איז געצילט אױף דער צעשטערונג פֿון װעלכן־ניט־איז פֿון די רעכט און פֿרײַהײטן װאָס זײַנען פֿאַרצײכנט דאָ אױבן.

איבערגעזעצט: רפֿאל פֿינקל, שלום בערגער, 1998